

Ben İlk Defa Aşık Olmadım

– İbrahim BUZ · 16 Şubat 2013

Bakmadım sevgi gözleriyle gökyüzüne, ağaçlar gibi her ilk baharda açtı gönlümde çiçekler, bir sevgili bir aşık ne demektir, olmadı sonbaharım, hiç solmadı çiçekler. Can ne demek canan ne demek, bilmezdim yaşamadım. Güneş yakar beni gölgelere kaçırdım. Ben hiç aşık olmadım...

Senli bir rüyaya saldı sonraları kader beni, yaşamak sen, hayat sen, umut sen. Biriken sevgi damlaları okyanusa bağlanacak nehir gibi vurdu kalbime, sen diye diye... Sabrettim, gün geçtikçe sana aşık olmaya, bağlanmaya başlamıştım. Gittin ...

Yalnızlık dedikleri şeyi yaşamış geçirmiştin, kendimce, sevmemek hayattaki en büyük yalnızlıktır. Sen vardın ve gittin, artık ben hiç yalnızda değilim. Bir yalnızlığı yaşamaktansa hasretine sarıldım, acılandım, ardından gelebilmeyi çok istedim gidişine ağladım..

Gölgeler, bir zaman avuttu beni, gece vakti her sokak lambasının altından geçerken tıpkı sen gibi bir varmış bir yokmuş oynadım, yollar sana bağlıydı ya ben o sokaktan hiç çıkmadım, döndüm durdum, ve ben aynı kelimeyle avundum, ben hiç aşık olmadım...

Kabullenmeyi öğretti her sabah doğan güneş bana, kış geçmiş bahar gelmişti, aynı meyveye çiçeklenir ya ağaçlar, sana aşık olmaya korktum yeniden, Zaman bana seni unutmayı öğretmedi nedense, hep bir yerlerde karşıma çıkacakmışsın gibi hazır bulundum, mevsim değişti ama ben sevgiye çiçeklenmedim, En büyük kabullenişim her gece seni sevdiğimi söylemek oldu bana, sana aşıkım, Ve yıllar geçti her şey değişti, nice yıldızlar kaydı gökyüzünden, mevsimler geçti, sen geçtin gittin tıpkı mevsimler gibi, ben ilk defa aşık olmadım gidişine her gece seni gömdüm rüyama giresin diye kalbimin en sevgili yerine...